

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 28 lipca 2017 r.

Pozycja 140

POSTANOWIENIE z dnia 5 lipca 2017 r. Sygn. akt Ts 81/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Rymar,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej Fundacji Badań Nad Prawem w sprawie zgodności:

- 1) art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814),
- 2) art. 3 § 2 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, ze zm.) z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 184 zdanie 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 13 kwietnia 2017 r. (data nadania) Fundacja Badań Nad Prawem (dalej: skarżąca) zakwestionowała zgodność art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814; dalej: ustawa o samorządzie) i art. 3 § 2 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, ze zm.; dalej: p.p.s.a.) w zakresie, w jakim w pojęciu „sprawy z zakresu administracji publicznej” nie mieści się dokonywane przez zarząd powiatu rozstrzygnięcie otwartego konkursu i wybór organizacji pozarządowej, której powierzone zostanie zadanie publiczne prowadzenia punktu nieodpłatnej pomocy prawnej, z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 184 zdanie 2 Konstytucji.

Skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z następującą sprawą. Skarżąca Fundacja złożyła ofertę w ogłoszonym przez Powiat Wrocławski otwartym konkursie na powierzenie organizacjom pozarządowym prowadzenia na terenie powiatu wrocławskiego w 2016 r. punktów nieodpłatnej pomocy prawnej. Zarząd Powiatu Wrocławskiego w uchwale z 2 grudnia 2015 r. (nr 159/2015) rozstrzygnął konkurs. Oferta skarżącej nie została wybrana.

Skarżąca wezwała organ do usunięcia naruszenia prawa, a następnie skierowała na powyższą uchwałę skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu. Sąd ten, w postanowieniu z 22 września 2016 r. (sygn. akt IV SA/Wr 116/16), powołując się na

dotychczasowe orzecznictwo sądów administracyjnych, uznał, że rozstrzygnięcie w przedmiocie otwartego konkursu ofert nie podlega kontroli sądów administracyjnych.

Stanowisko sądu pierwszej instancji podtrzymał Naczelny Sąd Administracyjny, który w postanowieniu z 11 stycznia 2017 r. (sygn. akt I OSK 2805/16) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od postanowienia sądu pierwszej instancji.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 22 maja 2017 r. skarżąca została wezwana do usunięcia braków formalnych skargi, tj.: wykazania, że art. 3 § 2 pkt 6 p.p.s.a. był podstawą prawną ostatecznego orzeczenia o jej prawach, precyzyjnego wskazania, w jaki sposób kwestionowane przepisy naruszają prawa podmiotowe skarżącej wynikające z wzorców kontroli przywołanych w skardze, a także do wykazania, że w odniesieniu do przepisów objętych zarzutami skargi istnieje utrwalona linia orzecznicza sądów administracyjnych.

W piśmie procesowym z 1 czerwca 2017 r. skarżąca udzieliła odpowiedzi na wezwanie.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji przedmiotem skargi konstytucyjnej jest ustawa lub inny akt normatywny, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekły ostatecznie o wolnościach lub prawach albo o obowiązkach skarżącego określonych w Konstytucji. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: ustawa o TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymaganiom, a także czy nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy o TK.

2. W ocenie Trybunału analizowana skarga konstytucyjna spełnia wymagania formalne wynikające z art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 53 i art. 77 ust. 1 ustawy o TK.

2.1. Skargę konstytucyjną sporządził i wniósł radca prawny, który załączył do skargi stosowne pełnomocnictwo.

2.2. Skarżąca wyczerpała przysługującą jej drogę prawną, ponieważ postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2017 r. jest prawomocne i nie przysługują od niego żadne zwyczajne środki zaskarżenia.

2.3. Trybunał stwierdza też, że skarżąca dochowała trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi, zastrzeżonego w art. 77 ust. 1 ustawy o TK. Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2017 r. zostało doręczone skarżącej 31 stycznia 2017 r., a skargę wniesiono 13 kwietnia 2017 r.

2.4. Przedmiotem zarzutu skarżąca uczyniła art. art. 87 ust. 1 ustawy o samorządzie i art. 3 § 2 pkt 6 p.p.s.a. w zakresie, w jakim w pojęciu „sprawy z zakresu administracji publicznej” nie mieści się dokonywane przez zarząd powiatu rozstrzygnięcie otwartego konkursu i wybór organizacji pozarządowej, której powierzone zostanie zadanie publiczne prowadzenia punktu nieodpłatnej pomocy prawnej. Skarżąca zarzuciła tym przepisom naruszenie art. 45 ust. 1 w zw. z art. 184 zd. 2 Konstytucji. Jej zdaniem kwestionowane przepisy bezpodstawnie wyłączają prawo do sądu w sprawach, w których organ samorządu rozstrzygnął w uchwale otwarty konkurs ofert na powierzenie zadania publicznego, tj. prowadzenia punktu nieodpłatnej pomocy prawnej.

2.5. W ocenie Trybunału skarżąca prawidłowo określiła przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 ustawy o TK), wskazała, które przysługujące jej konstytucyjne prawa i w jaki sposób zostały – jej zdaniem – naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 ustawy o TK), a także należycie uzasadniła sformułowane w skardze zarzuty (art. 53 ust. 1 pkt 3 ustawy o TK).

2.6. Skoro złożona skarga spełnia wymagania przewidziane w ustawie o TK, a nie zachodzą okoliczności określone w art. 61 ust. 4 pkt 3 ustawy o TK, to – na podstawie art. 61 ust. 2 tej ustawy – zasadne było nadanie jej dalszego biegu.